

M.G. de Koning

**DE BIJBEL, VOLUIT WOORD
VAN GOD**

Back To Basics 3

Oude Sporen 2008

INHOUD

Vooraf	5
1. Het centrum van de Bijbel	6
Inleiding	6
Naar wie luisteren?.....	7
De Heer Jezus centraal.....	7
2. De Bijbel is uniek	9
Wat een Boek!	9
3. De Bijbel is Gods Woord	13
Inleiding	13
Canoniek en apocrief	13
Kenmerken canonieke boeken.....	14
Onderwerping aan het Woord van God	15
Gods getuigenis.....	16
4. God heeft de Bijbel Zelf gegeven	17
Openbaring.....	17
Inspiratie	17
Openbaring, inspiratie, verlichting	18
Verlichting	19
Geestelijk en vleeselijk.....	20
Alle Schrift is door God ingegeven	21
Wat inspiratie niet is.....	22
Elementen van inspiratie.....	23
Mensen gebruikt	23
De Heer Jezus – God en Mens	24
Inspiratie: een controleerbaar wonder	25
5. Aanvallen op de Bijbel	27
Ondermijning van Gods Woord	27

Dwaalleer ontmaskerd	28
Een illustratie	28
Boegbeelden van dwaalleringen	29
Echt en vals	31
Het Woord van God en de traditie van mensen	31
Belijdenisgeschriften	32
Alleen de Schrift heeft gezag	33
Het gezag van Schrift ter discussie	34
Geleerd zonder onderwijs	35
Letterlijke, historische Adam	36
Alles is belangrijk.....	37
De leden van het lichaam	38
Ezra en Nehemia	38
Geloofskennis en theologie	39
Letterlijk en historisch waar	40
Theologie.....	41
Vertalingen	42
NBV (Nieuwe Bijbelvertaling)	42
Tijdgebonden	44
Tegenstrijdigheden.....	44
6. Waarom de Bijbel lezen?	46
De Bijbel is voedsel.....	46
Variatie.....	47
De uitwerking van het Woord.....	48
Nuttig.....	49

'Ik verblijd mij over uw woord als iemand die rijke buit vindt' (Ps. 119:162).

VOORAF

In de serie Back To Basics heb ik in nummer 1 geschreven over bekering en doop, de start van je leven als christen. Daarin heb ik getracht duidelijk te maken dat de doop onlosmakelijk met bekering verbonden is en wat de betekenis van de doop is. Door de doop getuig je dat je een volgeling van de Here Jezus wilt zijn. In het 2e nummer van deze serie gaat het over het getuigen van de Here Jezus in het doorgeven van het evangelie en welke aspecten daarbij van belang zijn. Nummer 3, dat je nu in handen hebt, gaat over de Bijbel. Het gaat er niet zozeer om hoe je de Bijbel moet lezen, maar waarom de Bijbel Gods Woord is, hoe je dat kunt weten en waarom het belangrijk is, daarvan absoluut overtuigd te zijn.

Middelburg, januari 2004

Reageren? Dat kan. Mail, bel of schrijf naar:

E-mail: ger.de.koning@gmail.com

Tel. +31 (0)118 638458

4335 CX, Mortierestraat 18

1. HET CENTRUM VAN DE BIJBEL

Inleiding

Een van de eerste dingen waarmee je als jong gelovige te maken krijgt, is het verschil waarop medechristenen met de Bijbel omgaan. Je loopt al direct aan tegen een aantal verschillende vertalingen van de Bijbel. En in je gesprekken met anderen merk je dat de Bijbel op zoveel verschillende manieren wordt uitgelegd. De grote verscheidenheid aan kerken en groepen is van die verschillen een duidelijk bewijs. Hoe weet je nu wat je moet geloven?

Je wilt groeien in je geloof, maar je beseft dat je daarvoor hulp nodig hebt. Het gaat je net als de minister van financiën van Ethiopië die in de Bijbel zat te lezen. Hij was in Jeruzalem geweest en op weg terug naar huis. In Jeruzalem had hij een boekrol gekocht, waarin hij zat te lezen. Hij las iets wat de profeet Jesaja had geschreven. Maar hij begreep er niet veel van. Dan krijgt hij bezoek van een evangelist, Filippus is zijn naam, die hem vraagt: *'Begrijpt u wel wat u leest?'* Zijn antwoord is: *'Hoe zou ik dat immers kunnen als niet iemand mij begeleidt?'* De evangelist komt bij hem zitten. De minister leest hem het stuk voor dat hij niet begrijpt en stelt zijn vraag over wat Jesaja schrijft. *'En Filippus opende zijn mond en te beginnen van die Schrift verkondigde hij hem Jezus.'*

Deze minister heeft geen enkele argwaan tegenover de evangelist. Zijn hart verlangde ernaar over Jezus te horen en daarover spreekt de evangelist. Je kunt over het verloop van deze ontmoeting meer lezen in Handelingen 8:26-39.

Als jouw hart helemaal uitgaat naar de Heer Jezus, zul jij aanvoelen bij wie je terecht kunt. Die aanvoeling krijg je van de Heilige Geest die in jou woont.

Naar wie luisteren?

De Heilige Geest stelt je in staat om te onderscheiden tussen echte en valse profeten. Luister maar naar Johannes: *'Geliefden, gelooft niet iedere geest, maar beproeft de geesten of zij uit God zijn, want vele valse profeten zijn uitgegaan in de wereld. Hieraan kent u de Geest van God: iedere geest die Jezus Christus als in het vlees gekomen belijdt, is uit God; en iedere geest die niet Jezus als in het vlees gekomen belijdt, is niet uit God'* (1 Joh. 4:1-3).

Er is echter niet alleen het onderscheid tussen valse en echte profeten of leraars. Bleef het daartoe beperkt, dan zou vrij snel duidelijk kunnen zijn met wie je te maken hebt. Hoewel het ook in die gevallen oppassen geblazen is, want je zult merken dat valse leraars verdraaid veel op echte kunnen lijken. Maar ook tussen wedergeboren profeten en leraars is er onderling helaas nogal wat verschil in visie op tal van zaken. Naar wie moet je dan luisteren?

De Heer Jezus centraal

De grote toetssteen blijft Christus. Alles in de Bijbel staat in verbinding met de Heer Jezus. Je las het net van Filippus. Wat de profeet Jesaja had geschreven, paste hij toe op de Heer Jezus. Dat is wat we moeten doen met alles wat we in de Bijbel hebben. Ook de Heer Jezus Zelf ging zo te werk. Luister maar naar het gesprek dat Hij na Zijn opstanding met twee wandelaars had. De twee waren onderweg van Jeruzalem naar Emmaüs. Terwijl zij liepen, had de Heer Jezus Zich bij hen gevoegd. De Heer hoort, hoe teleurgesteld ze waren. Ze voelden zich bedrogen in hun verwachting dat de Heer Jezus de Messias was. En hoe gaat de Heer Jezus hun weer hoop geven? *'En te beginnen met Mozes en alle profeten legde Hij hun uit wat in al de Schriften over Hem stond'* (Luk. 24:27).

De ongelovige Joden krijgen geen ander bewijs dan de Schriften dat Hij de Christus is: *'U onderzoekt de Schriften, omdat u meent daarin eeuwig leven te hebben; en die zijn het die van Mij getuigen'*;

als u Mozes geloofde, zou u Mij geloven, want hij heeft over Mij geschreven' (Joh. 5:39, 46). Om Hem gaat het.

Nog een bewijs? *'Van Hem getuigen alle profeten dat ieder die in Hem gelooft, vergeving van zonden ontvangt door zijn naam '* (Hand. 10:43). En wat zeg je van Openbaring 19:10? *'Want het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie.'* Dat betekent dat alles in het boek de Openbaring om Hem gaat.

Groeien in je geloof wil zeggen groeien in de kennis van Hem (2 Petr. 3:18). Kennis van Hem kun je alleen opdoen door het lezen en bestuderen van de Bijbel. Dan ontdek je dat alle bijbelboeken 'vensters op Christus' zijn.

2. DE BIJBEL IS UNIEK

Wat een Boek!

Dit geweldige Boek blijft me boeien. Mijn passie voor dit Boek blijft groeien. Ik ben er van jongs af mee vertrouwd gemaakt. Helaas ging de Bijbel pas voor me leven toen ik een jaar of 20 was. Maar in de ruim 35 jaar waarin ik nu de Bijbel als mijn 'metgezel' heb, heeft deze beslag op me gelegd. Wat een Boek! Hoe meer je erin leest, des te meer kom je onder de indruk van wie God is, van Wie de Heer Jezus is en van de plannen van God door de Heer Jezus. Ook zie je steeds meer hoe actueel en praktisch de Bijbel is. Het heeft een woord voor elke dag, voor iedere situatie. Het geeft je kracht om door moeilijkheden heen te gaan. Het leert je dingen te aanvaarden die soms onbegrijpelijk zijn en erop te vertrouwen dat al Gods handelen wijs is.

Voordat ik meer ga vertellen over het geweldige belang van de Bijbel en wat je zoal kunt tegenkomen als je de Bijbel gaat bestuderen, wil ik eerst een aantal kenmerken noemen waardoor dit Boek zo bijzonder is. De Bijbel steekt torenhoog uit boven alle andere boeken. Walter Scott vroeg op zijn sterfbed of zijn schoonzoon hem uit 'het boek' wilde voorlezen. Toen deze hem vroeg welk boek hij bedoelde, antwoordde Scott: 'Er is maar één boek, de Bijbel'. De Bijbel is met geen enkel boek te vergelijken. Elke poging die daartoe gedaan wordt, bevestigt opnieuw hoe volkomen uniek de Bijbel is.

Meerdere schrijvers hebben op de volgende unieke kenmerken van de Bijbel gewezen:

De Bijbel is uniek in zijn *ontstaan*. Ga maar na:

- Meer dan veertig schrijvers, uit
- verschillende milieus, met verschillende opleidingen, hebben over een periode van

- ruim 1500 jaar, op
- verschillende plaatsen en onder verschillende omstandigheden de Bijbel geschreven.

De Bijbel is uniek in zijn *eenheid*. Ga maar na:

Van enige vorm van overleg tussen de schrijvers kon geen sprake zijn. Toch moet de eenheid die er tussen alle Bijbelboeken bestaat, elke eerlijke lezer opvallen. Die eenheid blijkt uit de rode draden die door de Bijbel lopen, zoals de grote vragen 'wie is God' en 'wie is de mens'. Natuurlijk blijkt die eenheid het meest uit het centrale thema van de Bijbel: de Heer Jezus.

De Bijbel is uniek in zijn *actualiteit*. Ga maar na:

In alle perioden van de wereldgeschiedenis hebben mensen de Bijbel met grote belangstelling gelezen. Naar dit oude boek grijpen in elke periode kinderhanden en handen van oude mensen. Naar dit oude boek grijpen ongeschoolde en geleerde mensen. Voor alle mensen die in een bepaalde tijd leefden en leven, heeft de Bijbel een boodschap in wat voor hen tegenwoordige tijd was en is. Zijn actualiteit is universeel. Ze is er voor oud en jong, geleerd en ongeletterd. Velen hebben getuigd dat de Bijbel altijd nieuw en verfrissend blijft.

De Bijbel is uniek in zijn *verspreiding*. Ga maar na:

De Bijbel is in honderden talen vertaald; gedeelten ervan zijn in duizenden talen vertaald. De verspreiding loopt door de jaren heen in de miljarden.

De Bijbel is uniek in zijn *overleving*. Ga maar na:

- De Bijbel heeft de tijd overleefd. De oudste handschriften zijn er niet meer, toch zijn er betrouwbare kopieën aanwezig. Van de Bijbel bestaat natuurlijk slechts één echte originele 'uitgave'. Dat zijn de boeken en brieven zoals ze door de pen van de schrijver onder leiding van de Geest op papier zijn gezet. Alle miljarden exemplaren die daarna zijn verschenen, zijn

overgeschreven, vertaald, gedrukt. God heeft ervoor gezorgd dat na de 'eerste uitgave' er toch steeds zoveel en zo nauwkeurige kopieën zijn gemaakt dat we ook nu nog het betrouwbare Woord van God bezitten.

- De Bijbel heeft alle aanvallen overleefd die op zijn vernietiging waren gericht. Het is het meest geliefde, maar ook het meest gehate boek ter wereld. Velen hebben getracht de Bijbel uit te roeien. De aanvallers zijn gestorven. De Bijbel leeft.

De Bijbel is uniek in zijn *taalkundig karakter*. Ga maar na:

De wereldliteratuur is er door beïnvloed. Een groot taalkundige schreef op de laatste bladzijde van zijn Bijbel: 'Ik heb deze Heilige Schriften regelmatig en aandachtig gelezen en ben van mening dat dit boek (...) meer verhevenheid en schoonheid, meer zuivere zedelijkheid, meer belangrijke geschiedenis en schonere passages van poëzie en welsprekendheid bevat, dan in alle andere boeken gevonden kan worden, in welke eeuw of taal zij ook geschreven mogen zijn.'

De Bijbel is uniek in zijn *morele karakter*. Ga maar na:

Bijvoorbeeld hoe over de zonde wordt gesproken. Neem seksuele zonden. De Bijbel spreekt daarover niet preuts (maar ook niet wellustig, zoals de mens dat geneigd is te doen), maar kondigt onomwonden het oordeel over deze zonden aan. In positieve zin beschouwt de Bijbel seksualiteit als een geschenk dat in het kader van het huwelijk mag worden beleefd.

De morele standaard van de Bijbel blijkt misschien wel het meest uit het feit dat hij zo onverbloemd de zonden en zwakheden van zijn meest geliefde hoofdfiguren opsomt. Denk maar aan David die zich schuldig maakt aan overspel en moord. Dit maakt de Bijbel levensecht. Dit morele karakter van de Bijbel dwingt de mens tot een keus: verwerping of aanvaarding van de waarheid van alles wat er in staat.

Er zullen best nog meer unieke kenmerken zijn. Met de hierboven genoemde is in elk geval aangetoond dat niemand om de Bijbel heen kan. Niet dat daardoor mensen worden overtuigd van het goddelijk gezag van de Bijbel. Iemand kan het verstandelijk met de opgesomde kenmerken eens zijn, omdat hij eerlijk genoeg is de genoemde feiten te erkennen. Maar dat brengt zo iemand geen stap dichterbij God en de Heer Jezus. Daarvoor is het nodig dat iemand zich bekeert. Wat dat inhoudt, heb ik in BTB 1 uitgelegd. De genoemde feiten kunnen aan iemand die wel bekeerd is de bewondering voor de God van de Bijbel nog groter maken.

3. DE BIJBEL ÍS GODS WOORD

Inleiding

Hoe kun je nu zeker weten dat de Bijbel het Woord van God is? Het zal voor jou geen vraag zijn, want wie bekeerd is, aanvaardt onvoorwaardelijk de Bijbel als het Woord van God. Toch mag je die vraag best stellen, omdat je het misschien moeilijk aan anderen kunt uitleggen, waarom God door de hele Bijbel heen *tot jou* spreekt. Je hoort immers dat het een boek is dat door mensen is geschreven. Dat is ook zo. Ik kom daar later op terug. Er zijn zoveel boeken door mensen geschreven. Dat is ook zo. De laatste jaren komen er per jaar duizenden nieuwe titels op de markt. Wat en wie bepaalt dat nu juist de 66 boeken die de Bijbel bevat, het Woord van God vormen?

Je hebt zojuist een aantal kenmerken gelezen, waaruit blijkt hoe uniek de Bijbel is in vergelijking met andere boeken. Toch kun je, zoals ik al zei, van die unieke kenmerken kennis nemen, zonder overtuigd te worden dat GóD spreekt in de Bijbel. Om daarvan overtuigd te worden, moet je niet iets weten óver de Bijbel, maar moet je de Bijbel zélf aan het woord laten. Je moet zélf de Bijbel lezen. Hét bewijs dat de Bijbel het Woord van God is, ligt in de Bijbel zelf.

Ten diepste kunnen jij en ik niet aan anderen uitleggen waarom de Bijbel het Woord van God is. De Bijbel is het Woord van God omdat God hem gegeven heeft. Wie daarvan uitgaat én zich aan dat Woord onderwerpt, ervaart dat ook in zijn leven. Maar daarmee is niet alles gezegd.

Canoniek en apocrief

Wat zijn ‘canoniek’ en ‘apocrief’ nu weer voor woorden? Ze hebben alles te maken met de zojuist gestelde vraag welke boeken er tot de

Bijbel behoren. Je kunt de vraag ook zo stellen: welke boeken behoren tot de 'canon' van de Schrift? En welke boeken zijn 'apocrief'?

Met het woord 'canon' wordt bedoeld 'een lijst van goddelijk gezaghebbende boeken'. Een 'apocrief' boek, ('apocrief' betekent 'verborgen', 'geheim', 'onduidelijk') heeft dat gezag niet. In katholieke bijbeluitgaven staan meer bijbelboeken dan de 66 die in de meeste protestantse bijbeluitgaven staan. Dat komt doordat de Rooms Katholieke kerk een aantal 'apocriefe' boeken als 'canoniek' beschouwt. Mede daarom is het belangrijk te weten welke boeken canoniek en welke apocrief zijn.

Sinds de tweede eeuw na Chr. bestaat er voor de gelovigen geen twijfel over de goddelijke inspiratie en het goddelijk gezag van de verzameling van de 66 boeken van de Bijbel. Deze overtuiging krijgt en heeft iedereen die zich door de Heilige Geest laat leiden. De Heilige Geest werkte in de schrijvers; zo werkte en werkt Hij ook in de ontvangers en lezers de overtuiging dat Hij liet schrijven wat wij nu lezen.

Kenmerken canonieke boeken

Ik wil nog een paar algemene kenmerken doorgeven die een rol hebben gespeeld bij het herkennen van canonieke bijbelboeken.

Een canoniek, dus door God geïnspireerd bijbelboek is geschreven door een Godsman, een profeet of een apostel. Van de schrijvers staat vast dat zij Godsmannen, profeten of apostelen waren die namens God en de Heer Jezus schreven. Hun geschriften zijn niet voortgekomen door de wil van een mens, maar door ingeving van de Heilige Geest (2 Petr. 1:20, 21; Gal. 1:1). Boeken die dit kenmerk niet hebben, horen niet bij de canon en zijn altijd verworpen.

De gelovige merkt bij het lezen, hoe de Bijbel op gezaghebbende toon en direct namens God spreekt. Mensen zijn niet van het goddelijk gezag van de Bijbel te overtuigen, als zij op andere

terreinen niet in staat zijn goddelijk gezag te herkennen. De vraag naar het gezag van de Heer Jezus en het antwoord dat Hij daarop geeft, maakt dat duidelijk (Matth. 21:23-27).

Canonieke boeken zijn levensvernieuwend en opbouwend. De lezer ervaart de geestelijke kracht die van elk bijbelboek uitgaat.

In canonieke boeken komen geen onjuiste feiten en leringen voor. Alles wat erin staat, klopt met de werkelijkheid. Zo zit bijvoorbeeld het apocriefe boek 'Judith' vol historische nonsens. In andere niet-canonieke boeken komt de totaal onbijbelse aanbeveling voor om tot de doden te bidden.

Onderwerping aan het Woord van God

Nu hebben ook de mensen die ik hierboven als valse leraars aanduidde, de Bijbel gelezen. Toch zijn deze mensen er allerm minst van overtuigd dat de Bijbel het Woord van God is. Integendeel, zij zijn ervan overtuigd en willen zelfs anderen ervan overtuigen dat de Bijbel *niet* het Woord van God is, maar slechts een woord van mensen óver God. Dat komt omdat deze mensen pas iets aanvaarden als woorden van God, als ze die zelf kunnen begrijpen of ervaren. Zij stellen zich dus op boven het Woord van God en niet eronder. Zij benaderen de Bijbel niet vanuit een gelovig en gehoorzaam aanvaarden, maar vanuit een verstandelijk beredeneren. Bij hen is het principe: eerst begrijpen, dan pas geloven, terwijl God zegt: eerst geloven, dan begrijpen.

Er is dus meer nodig dan alleen het lezen van het Woord van God en dat is: geloof. Als ik de Bijbel lees, moet ik geloven dat ik luister naar God die spreekt. Wie zo de Bijbel benadert, zal een gezindheid hebben die daarbij past. Een voorbeeld van die gezindheid zie je bij Samuël, die tegen de HERE zei: *'Spreek, want uw knecht hoort'* (1 Sam. 3:10). Je kunt dus alleen overtuigd raken van het feit dat de Bijbel het Woord van God is, als jij daarvoor de gepaste houding aanneemt. Nu zou je kunnen zeggen: hangt het dus van mij af of de Bijbel het Woord van God is? Nee, de Bijbel blijft waar, welke

houding jij of ik of anderen ook tegenover de Bijbel aannemen. Het gaat erom hoe jij de zekerheid kunt krijgen dat de Bijbel Gods Woord is. Wel, dan moet je hem gelovig en onderworpen gaan lezen.

Gods getuigenis

Als je zo de Bijbel gaat lezen, zul je ontdekken dat het belangrijkste bewijs dat de Bijbel Gods Woord is, door de Bijbel zelf wordt geleverd. Je vindt daarin het ontwijfelbare, niet te loochenen getuigenis van God over Zijn Woord. Een getuigenis is net zoveel waard als de persoon die een getuigenis aflegt. Stel je voor dat je iemand hoort getuigen van iets dat hij heeft meegemaakt. Naar mate je de persoon kent en vertrouwt of wantrouwt, zul je ook kennis nemen van wat die persoon getuigt. Als jij de persoon kent als betrouwbaar, zul je ook zijn getuigenis vertrouwen. Welnu, het getuigenis van God is zoveel meer te vertrouwen als Hij boven de mens staat. Daarom staat er ook: *'Als wij het getuigenis van mensen aannemen, het getuigenis van God is groter'* (1 Joh. 5:9). Dat is gewoon zo. Maar jij zult dat getuigenis ook zoveel meer vertrouwen, als voor jou inderdaad God oneindig ver boven de mens verheven is.

Er wordt in gesprekken en publicaties nogal eens over God gedaan alsof Hij een van ons is. Er wordt over Hem op een puur menselijke manier gepraat en geschreven. Met dit oneerbiedig gepraat en geschrijf wordt Hij naar beneden gehaald tot hun eigen niveau. In de praktijk betekent dat vaak zelfs tot onder hun eigen niveau. Want als er een spanningsveld ontstaat tussen wat mensen zeggen en wat God zegt, gelooft men eerder wat mensen zeggen dan wat God zegt. Dat kun je bijvoorbeeld duidelijk zien als het gaat om schepping of evolutie. Als men zogenaamd wetenschappelijk vaststelt dat de mens niet geschapen is, maar van de apen afstamt, heeft de Bijbel geen gelijk. Het getuigenis van de mens wordt geloofd boven dat van de Bijbel, terwijl men de Bijbel als een onbetrouwbaar boek voorstelt.

4. GOD HEEFT DE BIJBEL ZELF GEGEVEN

Openbaring

Hoe is het Woord van God tot stand gekomen? Hoe kon het in onze handen en harten terecht komen? De eigenlijke Schrijver van het Woord van God is God de Heilige Geest. Alleen door Hem is het mogelijk de Bijbel te begrijpen. In dit verband is het belangrijk te lezen wat Paulus aan de Korinthiërs schrijft: *‘Want ons heeft God het geopenbaard door de Geest; want de Geest onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God... En wij hebben niet de geest van de wereld ontvangen, maar de Geest die uit God is, opdat wij weten de dingen die ons door God geschonken zijn.’* (1 Kor. 2:10-12).

Om dingen van God te weten, moet Hij dat bekend maken, openbaren. Als God Zich verborgen had gehouden, hadden we niets over Hem en de manier van Zijn werken geweten. Een voorbeeld van ‘openbaring’ vind je in Genesis 1. Niemand is bij de schepping aanwezig geweest om een verslag van dat gebeuren te geven. Nooit zou enig mens er iets van hebben geweten als God het niet had geopenbaard, bekend gemaakt. God heeft een verslag gegeven van de manier waarop de schepping tot stand is gekomen. Hij heeft Mozes door Zijn Geest ingegeven om op te schrijven hoe Hij bij de schepping van hemel en aarde te werk is gegaan. Zodoende hoeven we daarnaar niet te gissen. Als we Genesis 1 lezen *weten* we het.

Inspiratie

Maar niet alle dingen die mensen hebben gezien en ondervonden en daarna hebben opgeschreven berusten op een openbaring. Als Mozes opschrijft wat hij allemaal met het volk heeft beleefd, kun je niet spreken van een openbaring. Toch hoort wat hij opschreef tot het Woord van God. Hierdoor wordt het verschil tussen ‘openbaring’ en ‘inspiratie’ duidelijk. Openbaring is goddelijke *onthulling* van een

waarheid, die zonder deze onthulling onbekend gebleven zou zijn. Inspiratie is goddelijke *registratie* van de waarheid, de schriftelijke weergave van wat God wilde meedelen. Inspiratie omvat dus meer dan openbaring. De hele Bijbel is niet openbaring, maar is wel geheel het Woord van God omdat alles wat erin staat, geïnspireerd is.

De Bijbel is het Woord van God omdat alles wat erin geschreven staat, erin staat omdat God wilde dat het erin kwam. Om Zijn Woord te laten schrijven, heeft God gebruik gemaakt van mensen. Waar mensen werken, worden fouten gemaakt, dat weten we maar al te goed. Maar geen enkele van die fouten heeft invloed gehad op het ontstaan van de Bijbel. De hele Bijbel is het Woord van God. Dat niet één van die fouten aan de Bijbel kleeft, komt omdat de Geest van God die mensen inspireerde. Hij gaf hun in wat ze moesten schrijven.

De Geest van God gaf geen onderwerp op waar de schrijver vrij over kon gaan schrijven. Nee, de Geest gaf ook de juiste woorden. Elk woord, ja elke letter en elk letterteken (Matth. 5:18), dat in de Bijbel staat, heeft daar zijn plaats gekregen *omdat* God het wilde en precies *zoals* God het wilde. Daarom is wat geschreven is het Woord van God. God heeft Zijn Woord gegeven in voor mensen verstaanbare woorden en gedachten opdat wij zouden kunnen begrijpen wat Hij zegt.

Openbaring, inspiratie, verlichting

In 1 Korinthiërs 2:10-16 komt het verschil tussen 'openbaring' en 'inspiratie' duidelijk naar voren. Er komt in dat gedeelte zelfs nog een derde aspect aan de orde, namelijk 'verlichting'. De drie aspecten even op een rijtje:

God heeft door Zijn Geest, die het innerlijk van God kent, de waarheid geopenbaard aan de apostelen (vs. 10-12). Als God dat niet had gedaan, had niemand iets van de waarheid geweten. Dat is openbaring.

De waarheid is niet alleen geopenbaard, maar zij die de openbaring ontvingen, hebben die openbaring ook meegedeeld, opgeschreven (vs. 13). Omdat het dezelfde Geest is die alles werkt, zijn de Schriften van de apostelen even zuiver, even geïnspireerd, even gezaghebbend als de openbaring die tot hen kwam. Dat is inspiratie.

Er is nog een derde aspect verbonden aan het kennen van de waarheid en dat is 'verlichting'. De Heilige Geest maakt de waarheid bekend in geestelijke woorden. De woorden die we in de Bijbel lezen zijn, in ons geval, gewone Nederlandse woorden. Maar om de waarheid ervan te leren kennen en de betekenis ervan te begrijpen is de verlichting met de Heilige Geest nodig (vs. 15, 16). Naar de mate dat iemand 'geestelijk' is, zich door de Geest laat leiden, zal zo iemand de geïnspireerde waarheid ook aanvaarden en begrijpen.

Kort gezegd is 'openbaring' de goddelijke *onthulling* van de waarheid, 'inspiratie' de goddelijke *registratie* van de waarheid en 'verlichting' de goddelijke *aanvaarding* van de waarheid. De Geest openbaart, waardoor de schrijvers *weten*; de Geest inspireert, waardoor schrijvers *schrijven*; de Geest verlicht waardoor wij *aanvaarden* en *begrijpen*. In alle drie speelt de Geest de beslissende rol. De inspiratie vormt de grondslag voor een volledige en foutloze Bijbel. Niet slechts de boodschap, de inhoud, maar ook de vorm, de woorden zijn geïnspireerd.

Verlichting

Het is belangrijk nog te wijzen het verschil tussen inspiratie en verlichting. Alles wat in de Bijbel staat is even volledig geïnspireerd. Er bestaan geen gedeelten die meer of minder geïnspireerd zijn dan andere gedeelten. Bij verlichting is dat anders. Zo waren bijvoorbeeld de apostelen meer verlicht dan David en die was weer meer verlicht dan Bileam. Toch zijn de woorden die we in de Schrift hebben van de apostelen, David en Bileam allemaal even geïnspireerd, even goddelijk en even gezaghebbend.

De inspiratie van de Schrift is geen garantie dat zij die de Schrift lezen, ook verstaan wat zij lezen. Verlichting van hart en verstand zijn daarvoor nodig (Luk. 24:31). Je ziet zelfs dat de bijbelschrijvers niet altijd alles begrepen wat ze opschreven (1 Petr. 1:11). Toch waren hun geschriften volledig geïnspireerd.

De genoemde voorbeelden van onderscheid in verlichting hebben te maken met de periode waarin de personen leefden en de persoonlijke houding tegenover God. De apostelen leefden in de tijd van het Nieuwe Testament, na de uitstorting van de Heilige Geest, door Wie de hele waarheid bekend is gemaakt. David leefde in het Oude Testament. Daar scheen, om zo te zeggen, het volle licht nog niet. De gelovigen van het Oude Testament leefden als het ware in het licht van een lamp (Joh. 5:35), terwijl de gelovigen van het Nieuwe Testament leefden en mogen leven in het volle licht van de zoon (Joh. 1:4-9).

Het onderscheid tussen David en Bileam die beiden in de oudtestamentische periode leefden, lag op het persoonlijke vlak. Bileam had geen leven uit God. God verlichtte hem voor het uitspreken van enkele profetieën (Num. 23 en 24), maar hij bleef een wetteloos man (2 Petr. 2:15, 16), terwijl David *'de lieflijke in Israëls lofzangen'* (2 Sam. 23:1) was.

Geestelijk en vleselijk

Het zojuist genoemde onderscheid in verlichting ligt op het persoonlijke vlak. Het speelt niet alleen een rol tussen gelovigen en ongelovigen, het is ook aanwezig tussen gelovigen onderling. Een sprekend voorbeeld daarvan zie je in 1 Korinthiërs 3:1. Daar spreekt Paulus over *'broeders'* tot wie hij niet kon spreken *'als tot geestelijken, maar als tot vleselijken'*. Aan de vleselijke christen kan God niet kwijt wat Hij aan de geestelijke christen wel kwijt kan. Hij kan de geestelijke christen meer licht geven over Zijn waarheid dan aan de vleselijke christen. De geestelijke christen wil zich laten leiden

door de Geest. Hij houdt ervan om Gods gedachten te leren kennen en daarnaar ook te leven. Hij is iemand die de wil van God doen wil.

Van zo iemand zegt de Heer Jezus dat hij de waarheid zal ontdekken van alles wat God zegt: *'Als iemand zijn wil [dat is de wil van God] doen wil, zal hij van deze leer erkennen of zij uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek'* (Joh. 7:17). Dit vers is ongelooflijk belangrijk voor het begrijpen van Gods gedachten. Er staat heel duidelijk dat er een voorwaarde is verbonden aan het erkennen van de leer van God. Die voorwaarde is: ben jij bereid om Gods wil te doen? Het komt dus echt aan op de gezindheid van je hart. Ben je zonder enige voorwaarde bereid om te doen wat de Heer je zegt? Dan zul je steeds meer verlicht worden.

De vleselijke christen is niet bereid om zich helemaal over te geven aan de wil van God. Hij leeft, hoewel hij christen is, toch nog voor het vervullen van zijn eigen begeerten. Van een totale overgave is geen sprake. Zo iemand hoeft er ook niet op te rekenen dat de Geest hem licht geeft over de wil van God. Waar het vlees werkzaam is, kan de Geest niet werken.

Hier heb je dus een maatstaf om te zien bij wie je terecht kunt voor het beter leren kennen van de Bijbel. Je zult daarvoor moeten zijn bij geestelijke christenen. Wie dat zijn zul je kunnen opmaken uit hun levensinstelling. Waar is hun hart vol van? Let daar maar op. Niet om te veroordelen, want je moet wel beseffen dat je zelf nog maar aan het begin van je geloofsweg staat. Maar je bent verantwoordelijk voor de keus die je maakt, door wie jij verder geholpen wilt worden op de weg van het geloof.

Er is dus ook in de huidige, nieuwtestamentische tijd, een onderscheid in verlichting.

Alle Schrift is door God ingegeven

Dat God de boeken Zelf inspireerde geeft aan de bijbelboeken goddelijk gezag. Met inspiratie hangen samen: betrouwbaarheid,

onfeilbaarheid of foutloosheid en het absolute gezag van de Bijbel. Inspiratie wil zeggen dat de bijbelschrijvers door de Heilige Geest gedreven werden woorden op te schrijven die rechtstreeks van God kwamen. De belangrijkste tekst die hierover spreekt is 2 Timotheüs 3:16: *'Alle Schrift is door God ingegeven en nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid.'*

De Schrift is de Bijbel. *'Door God ingegeven'* is één woord in de oorspronkelijke taal. Letterlijk staat er *'Godgeblazen'*, wat kan slaan op *'door God uitgeblazen'*, maar ook op *'door God ingeblazen'*. Het is allebei waar. Als we zeggen dat God de woorden van de Schriften *'uitgeblazen'* heeft, legt dat de nadruk op het feit dat de woorden van de Schrift zijn woorden zijn, woorden uit Hem voortgekomen en opgeschreven zoals Hij wilde dat ze opgeschreven werden. Als we zeggen dat het woorden zijn die Hij heeft *'ingeblazen'*, legt dat de nadruk op het feit dat Hij ze in mensen blies en dat Hij Zijn woorden door menselijke instrumenten in de Schrift heeft laten vastleggen.

Wat inspiratie niet is

Inspiratie is dus Gods werkzaamheid in de bijbelschrijvers. De Heilige Geest werkte in de bijbelschrijvers en leidde hen in het opschrijven van onfeilbare waarheid. Inspiratie betekent niet dat alles wat wordt meegedeeld, geïnspireerd is. We vinden woorden en daden van de duivel en van slechte mensen, maar ook woorden en daden van heilige maar falende mensen. Deze woorden en daden zoals ze door de duivel of slechte of falende mensen zijn uitgesproken of verricht, zijn natuurlijk niet door God geïnspireerd. God inspireert niet tot zonde. Maar de schrijver van het betreffende bijbelboek werd geïnspireerd om deze dingen ons zó voor te stellen als hij heeft gedaan. Door inspiratie ben ik er zeker van dat ik de werkelijke feiten heb en dan zoals God ze ziet. Alleen God kan mij daarover onderwijzen.

Elementen van inspiratie

Een andere belangrijke tekst laat zien dat bijbelschrijvers niet schreven op eigen initiatief, maar dat ze werden ‘gedreven’ of ‘meegevoerd’, ‘gedragen’ door de Heilige Geest: *‘Want niet door de wil van een mens werd ooit profetie voortgebracht, maar heilige mensen van Godswege hebben, door de Heilige Geest gedreven, gesproken’* (2 Petr. 1:21). Daardoor schreven ze niet hun eigen gedachten op, maar wat God wilde. Niet de schrijvers zijn geïnspireerd, maar wat zij schreven. Inspiratie is de werkzaamheid van de Heilige Geest in de bijbelschrijvers op het moment van hun schrijven.

Het vers uit 2 Petrus 1 leert je dat er drie elementen in de inspiratie zijn:

- het Goddelijk auteurschap: God heeft Zijn Woord ‘uitgeblazen’, het komt van Hem, het is geen schrijven *over* God, maar *van* God;
- het menselijk instrument: mensen zijn door God ‘geheiligd’ dat wil zeggen apart gesteld om door Hem ‘ingeblazen’ te worden om neer te schrijven wat Hij wilde (wat niet ten koste ging van hun eigen stijl, zij waren niet slechts ‘schrijfmachines’);
- het geschreven resultaat, het product van het ‘blazen’ van God en het door de Geest ‘gedreven zijn’ van de schrijvers is het Woord van God zoals we dat in onze handen mogen hebben.

Mensen gebruikt

God heeft gebruik gemaakt van mensen. Dat maakt de Bijbel ook volmaakt menselijk. De mensen die God gebruikte, waren geen machines. In het gebruik dat God van hen maakte, degradeerde Hij hen niet tot mechanische werktuigen. God gebruikte elke bijbelschrijver op een manier dat zijn eigen identiteit volledig behouden bleef. Maar God vormde hun gedachten en gevoelens zo,

dat ze deze foutloos opschreven. Elke uiting van emotie, zelfs elke uitspraak van satan, staat in het Woord van God omdat God de bijbelschrijver ingaf dat zó op te schrijven. Hij legde beslag op alles wat de mens is en bestuurdde de schrijver zo, dat deze alles weergaf wat Hij wilde en zoals Hij het wilde.

Hierdoor kunnen we er zeker van zijn dat er in het oorspronkelijk Woord van God geen enkele onwaarheid, verdraaiing, of zelfs maar vergissing staat. Gods Geest heeft erover gewaakt dat het gewoon-menselijk spraakgebruik van de bijbelschrijvers bewaard bleef voor fouten. In het dagelijks leven waren die bijbelschrijvers soms ongeletterde mensen, vissers, herders, die dialecten spraken, blunders maakten en mogelijk foute voorstellingen hadden van dingen die hun tijd kenmerkten. Maar toen zij de bijbelboeken schreven, leidde de Geest hen zodanig dat niets van die blunders en foute voorstellingen terecht kwam in het schrijven dat we van hen in de Bijbel hebben.

De Heer Jezus – God en Mens

Het menselijk element is erin aanwezig op eenzelfde manier als het ook in de persoon van Christus aanwezig is. Als ik de woorden 'menselijk element' gebruik, is het gevaar aanwezig dat ik verkeerd word begrepen alsof ik te kort zou doen aan de volmaakte mensheid van de Heer Jezus. Uit de gebruikte woorden zou namelijk kunnen worden opgemaakt dat Hij slechts 'gedeeltelijk' Mens zou zijn. Hij zou God zijn met bepaalde menselijke elementen. Daarom wil ik benadrukken dat Hij volmaakt en volledig Mens is, *'met uitzondering van de zonde'* (Hebr. 4:15). Het gaat me erom een vergelijking te maken tussen de Bijbel en de Heer Jezus.

Bij de menswording van de eeuwige Zoon was de Geest van God actief betrokken (Luk. 1:35). Evenzo was de Geest van God actief betrokken bij het ontstaan van de Bijbel. De Heer Jezus is waarachtig God en volmaakt Mens. Hij is het vleesgeworden Woord. Wat Goddelijk is, is geopenbaard in de mens Jezus op aarde. Zijn

geboorte, Zijn toenemen in wijsheid en grootte, Zijn gebeden, vermoeidheid, honger, dorst, verdriet, lijden, Zijn dood, het is allemaal volkomen met Zijn volmaakte Mens zijn verweven.

Ook nu Hij in de hemel is, is Hij daar als de volmaakte Mens en dat blijft Hij tot in eeuwigheid. Nooit zal Hij mensheid kwijtraken. Hij is Mens geworden om het altijd te blijven. Hij is de Zoon des mensen aan de rechterhand van God. Juist omdat Hij Mens is, kan Hij vandaag meelijden met onze zwakheden. Tevens blijft Hij, die Mens geworden is, wat Hij altijd was: de eeuwige Zoon, die alles wat Hij geschapen heeft, draagt door het woord van Zijn kracht (Hebr. 1: 3).

Inspiratie: een controleerbaar wonder

Het lezen van de Bijbel werpt alleen vruchten af, als je leest vanuit de innerlijke overtuiging dat je te maken hebt met een door God Zelf geïnspireerd boek. Het vraagstuk van de inspiratie is van levensbelang voor elke ziel. Wil de lezer de Bijbel met vrucht kunnen lezen, dan moet voor hem vaststaan dat de Bijbel woordelijk, volledig en foutloos is geïnspireerd. Hoe de inspiratie van de Bijbel precies in zijn werk is gegaan, is niet uit te leggen. Dat hoeft ook niet. Het betreft hier een net zo groot en niet uit te leggen wonder als de menswording van de eeuwige Zoon.

Je kunt het ook vergelijken met de wedergeboorte van een zondig mens. In Johannes 3:8 zegt de Heer Jezus daarvan: *'De wind waait waarheen hij wil, en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt of waar hij heen gaat; zo is ieder die uit de Geest geboren is.'* Hoe een nieuwe, geestelijke geboorte in zijn werk gaat, is niet na te gaan. Het is ermee als met de wind. Daarvan weet je ook niet waar hij vandaan komt of waar hij heen gaat. (Het is trouwens opmerkelijk dat het woord voor 'wind' in het Grieks hetzelfde woord is dat ook 'geest' betekent.) Wat je wel kunt waarnemen is zijn geluid. Je hoort de wind waaien, je ziet de gevolgen ervan aan de bladeren van de bomen en de golven van de zee. Daaraan weet je dat

hij er is. Zo is het met de nieuwe geboorte. Je weet niet hoe die tot stand is gekomen, maar je merkt dat die er is.

Iemand die opnieuw, dat is van boven, uit God, geboren is, zal daarvan de bewijzen leveren. Zo maakt de Bijbel zelf duidelijk wat zijn waarde is, een waarde die is te controleren in de mensen die er echt in geloven. Aan de vruchten wordt de boom gekend (vgl. Matth. 7:15-20). Het Woord van God bewijst zichzelf in het leven van wie het Woord gelooft: *'En daarom ook danken wij God onophoudelijk, dat u, toen u het woord van de prediking van God hebt ontvangen, het hebt aangenomen niet als een woord van mensen, maar, zoals het waarlijk is, als Gods woord, dat ook werkt in u die gelooft'* (1 Thess. 2:13).

5. AANVALLEN OP DE BIJBEL

Ondermijning van Gods Woord

Als je bij jezelf en ook om je heen de machtige uitwerking van het Woord van God ziet, is het geen wonder dat satan probeert de kracht van het Woord van God te ondermijnen. Al sinds de schepping, dus duizenden jaren lang, wil hij bij mensen de indruk wekken dat God niet precies bedoelt wat Hij zegt en heeft laten opschrijven. Zijn eerste, en meteen succesvolle, poging staat opgetekend in Genesis 3. God had de mens in het paradijs geplaatst en hem gezegd dat hij van alles mocht genieten. Van één boom moest hij afblijven. Gehoorzaamheid aan dat gebod zou hem in het genot van al die zegen bewaren.

Toen kwam de duivel. Hij begon met een listig bedachte vraag: *‘God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom van de hof?’* (Gen. 3:1). Hij verdraait wat God had gezegd en stelt God voor als een alles verbiedende God, terwijl God de mens juist alles gegeven had. Na de reactie van Eva stelt satan God als een leugenaar voor. God had gezegd dat de mens zou sterven als hij van de boom van goed en kwaad zou eten (Gen. 2:17). Satan zegt keihard: *‘Gij zult niet sterven’* (Gen. 3:4). Vervolgens stelt satan God voor als iemand die bewust iets voor de mens achterhoudt: *‘God weet, dat ten dage, dat gij daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad’* (vs. 5). Hiermee zaait hij achterdocht ten aanzien van de goedheid van God.

En zijn list slaagt. Eva kijkt naar de boom waarvan ze niet mocht eten op de manier die satan had voorgesteld. Die ene boom zou haar gelukkig maken. Dat God het verboden had, was omdat Hij haar misgunde dat ze verstandig zou worden, dat ze als God zou worden. Ze neemt en eet van de vrucht.

De gevolgen van deze gebeurtenis doen tot vandaag hun verwoestend werk. De gebeurtenis zelf herhaalt zich dagelijks in het leven van talloze mensen. Satan schildert God nog steeds voor als een God die Zijn ware bedoelingen niet duidelijk heeft bekend gemaakt. Satan spiegelt de mensen nog steeds voor dat de Bijbel vol met onduidelijkheden of ook onwaarheden staat. Of hij maakt de mensen wijs dat ze theologisch geschoold moeten zijn om te kunnen doordringen tot de kern van wat God heeft gezegd. Of in elk geval dat ze bij theologisch geschoolde mensen moeten zijn om te begrijpen wat er nu echt staat.

Dwaalleer ontmaskerd

Laat je niet beetnemen! Als het jou om de Heer Jezus gaat, zul jij kunnen toetsen en onderzoeken wat de waarheid van de Bijbel is. Je zult dwaalleraren kunnen ontmaskeren, zodat ze jou niet misleiden met hun dwalingen die vaak heel aangenaam klinken. Het sissen van de slang wordt vandaag de dag steeds sterker. Er zijn heel veel dwaalleringen, van heel grof tot heel subtiel, er is echter slechts één waarheid. Vanwege de actualiteit zal ik een paar van deze dwaalheren en hun dwalingen noemen om je ervoor te waarschuwen. Je kunt ze namelijk zomaar tegenkomen. Misschien niet in hun namen, maar wel in hun leringen, want die woekeren voort als de kanker (2 Tim. 2:16). Daarna zal ik je vertellen wat de Bijbel voor je wil betekenen als geestelijk 'groeimiddel', terwijl je door diezelfde Bijbel 'groeiremmers' zult leren onderkennen.

Een illustratie

Om het gevaar van dwaalheren en dwaalleren te illustreren vertel ik je een verhaaltje dat ik eens las. Het sluit ook aan op wat ik je zei over de werkwijze van *'de oude slang, die genoemd wordt duivel en de satan'* (Openb. 12:9).

“Een vrouw had op tv een vraaggesprek gezien met Kuitert over diens nieuwste boek. Ze vond Kuitert toch wel sympathiek. Geen stellig-arrogante theoloog, maar een gewoon iemand met zo z'n vragen. Dat herkende ze, zij had ook zo haar vragen over het leven. Altijd ziek, altijd maar moe. Ze had in geen jaren een eindje kunnen fietsen en daar verlangde ze zo naar. Zou God wel luisteren naar haar bidden? En toen legde Kuitert uit dat Jezus niet echt God is. In een flits dacht ze: 'Natuurlijk! Hij is geen God, dat hebben mensen er maar van gemaakt. Hij kan mij niet horen en dus ook niet echt helpen.' Zo kwam ze tot de conclusie dat ze het toch allemaal zelf zou moeten doen. Dat gevoel had ze altijd al als het om mensen ging, maar nu was het dus ook waar van Gods kant. Hij zou haar nooit echt kunnen helpen.

Voor deze vrouw is het woord van de Here Jezus: *'Komt tot Mij allen die vermoeid en belast zijt, en ik zal u rust geven'* een hol woord geworden. Want de macht is eruit. Hoe zou een gewoon mens haar rust kunnen geven?"

Boegbeelden van dwaalleringen

Het verhaal van deze vrouw staat symbool voor de ontgoocheling van velen die zijn uitgekeken op God, Jezus en de Bijbel. In hen zie je het resultaat van een vrijzinnige prediking door vrijzinnige voorgangers in vrijzinnige kerken en groepen. De (Nederlandse) christenheid kent eind 20^e / begin 21^e eeuw drie boegbeelden van vrijzinnigheid. Deze heren theologen hebben van zich doen spreken door dwaalleringen die de fundamenteën van het christelijk geloof omverwerpen. Het argeloze 'kerkvolk' dat zich aan hun uitgesponnen denkbeelden vergaapt, zal ontgoocheld worden, mogelijk hier op aarde al, maar zeker in de eeuwigheid.

Eerste boegbeeld: Kuitert.

Dwaalleringen: Jezus is niet God; de Bijbel bevat geen geopenbaarde waarheden; alles wat wij mensen over Boven zeggen, komt van beneden, ook als wij zeggen dat het van Boven komt; in de Bijbel zijn

allemaal mensen aan het woord die vertellen wat zij over God hebben ervaren.

In de ontwikkeling van zijn denken is hij nu aangekomen bij een soort ervaringstheologie, waarbij de goddelijke openbaring wordt vervangen door de menselijke ervaring. Hij wil niet geloven op gezag van anderen, ook niet dat van de apostelen. Hij is zijn eigen gezag en maakt zijn eigen god. Kuitert is een vertegenwoordiger van een mondige en (post)moderne generatie, die alleen buigt voor inwendig gezag, voor wat men zelf als redelijk en aannemelijk kan aanvaarden.

Tweede boegbeeld: Den Heyer

Dwaallering: Loochening van de verzoening. Op zijn zoektocht naar de historische Jezus is Den Heyer, zoals zoveel van zijn collega's, Jezus als Verlosser en Zaligmaker kwijtgeraakt. Hij zegt zelf: "Wie zich intensief bezighoudt met het onderzoek naar de historische Jezus, zal steeds meer moeite krijgen in te stemmen met de christologische dogma's." Hij is het zicht op Jezus en op Pasen (verzoening en opstanding) kwijtgeraakt omdat hij is gaan twifelen aan de historische betrouwbaarheid van de evangeliën. Hij is ten prooi gevallen aan het beproefde concept van de duivel dat vanaf het begin van de mensheid zijn duizenden heeft verslagen: 'Is het ook dat God gezegd heeft?' (Gen. 3:1).

Derde boegbeeld: Ter Linden

Dwaallering: Als er staat 'en God zei' betekent dat 'ik stel mij God voor als iemand die gezegd heeft'. Volgens hem bevat de Bijbel puur menselijke verhalen. Hij propageert ervaring ten koste van openbaring. Het gevolg is opwaardering van het mensbeeld ten koste van Wie God is. Het verhaal gaat ten koste van de geschiedenis. Hij herschrijft de Bijbel en maakt er een boek van met zijn eigen verhaal, zoals hij de Bijbel ervaart.

Echt en vals

Deze drie mensen hebben gemeenschappelijk dat ze de Bijbel niet als het woordelijk, volledig en foutloos geïnspireerde Woord van God beschouwen. Ze komen tot die conclusie door de Bijbel te onderwerpen aan het menselijke verstand in plaats van het menselijke verstand te onderwerpen aan de Bijbel. Deze drie mensen staan model voor een toenemend aantal mensen dat hetzelfde pad bewandelt. Het is ondoenlijk, maar ook niet nodig, om alle dwalingen de revue te laten passeren. Om een dwaling te ontmaskeren is slechts één ding nodig: de waarheid, dat wil zeggen het Woord van God te kennen.

Als iemand een opleiding krijgt om valse bankbiljetten op te sporen, moet hij zich niet verdiepen in de veelheid aan valse bankbiljetten die al in omloop is. Daarvan is het eind zoek. Zijn opleiding bestaat erin dat hij de eigenschappen van een echt bankbiljet door en door in zich opneemt. Hij betast en bekijkt het echte biljet tot het een deel is van hemzelf. Geef hem dan een stapel echte bankbiljetten en stop er een paar valse tussen. Als hij de stapel door zijn handen laat gaan, zal hij de valse er feilloos tussenuit plukken omdat ze afwijken van de echte. Kort gezegd: De dwalingen zijn vele, de waarheid is één. De ene waarheid ontdekt elke dwaling omdat het kenmerk van een dwaling is, dat hij afwijkt van de waarheid.

Het Woord van God en de traditie van mensen

Naast Schriftkritiek zoals hierboven genoemd, is het ook nodig iets te zeggen over de traditie. Bij Schriftkritiek gaat het om het loochenen, het ontkennen van de waarheid van Gods Woord. We hebben gezien op welke wijze satan mensen daartoe brengt. Bij traditie komt een ander gevaar om de hoek kijken. Traditie hoeft niet tot Schriftkritiek te leiden, maar kan de kerk wel afbrengen van de Schrift als enige bron van goddelijk gezag.

Het woord 'traditie' komt in de Schrift voor zowel in gunstige als in ongunstige zin. Het woord wordt gebruikt met betrekking tot godsdienstig onderwijs dat van de een op de ander overgaat. Als dit onderwijs van God afkomt, heeft traditie onloochenbaar gezag. Als het van mensen afkomt, kan het niet gezaghebbend zijn en moet de waarde ervan aan de Schrift worden afgemeten, voordat wij het kunnen aanvaarden. De inzetten en overleveringen van de farizeeën waren van mensen.

Traditie krijgt een ongunstige betekenis wanneer het wordt toegevoegd aan, of afleidt van het Woord van God. En als traditie volledig ontwikkeld is, wordt het een verraderlijke vervanging van het Woord van God. De Schrift blijft de onvervangbare standaard voor toetsing en is altijd beschikbaar om vage tradities te corrigeren, als we de Schrift daartoe maar willen gebruiken (zie 2 Tim. 3:16). Waar tradities boven het Woord van God worden gehouden zien we hoe het Woord van God:

- wordt nagelaten (Mark. 7:8),
- te niet wordt gedaan (Mark. 7:9),
- wordt overtreden (Matth. 15:3) en
- krachteloos wordt gemaakt (Matth. 15:6; Mark. 7:13).

Belijdenisgeschriften

Belijdenisgeschriften zijn een veelzeggend voorbeeld van een traditie die een verraderlijke vervanging van het Woord van God tot gevolg heeft. Wie de Bijbel in zijn volle waarde wil laten, terwijl hij daarnaast ook waarde toekent aan een bepaalde vorm van belijdenis, zal dat niet vlug toegeven. Ik hoop duidelijk te maken dat dit, hoewel in veel gevallen onbedoeld, toch vaak de praktijk is waar belijdenisgeschriften een rol spelen. Een van onze kinderen die op een reformatorische school zit, krijgt over de belijdenisgeschriften te

horen: je kunt wel zien hoe belangrijk de belijdenisgeschriften zijn, want bij ons zitten ze samen met de Bijbel in één kaft.

Er wordt wel gezegd dat alleen de Schrift bindend gezag heeft. De praktijk bewijst echter dat ook aan belijdenisgeschriften bindend gezag wordt verleend, waaraan men zich heeft te onderwerpen. Wie dat niet doet, kan geen deel van de gemeenschap uitmaken. Op deze manier wordt een menselijk product, waarin overigens best behartigenswaardige dingen kunnen staan, op één lijn gesteld met de door God geïnspireerde Schriften.

Een waar gebeurd voorbeeld, dat helaas geen uitzondering is, illustreert het denken van velen: “Een onderwijzer beweerde dat de uitspraak ‘de doop is in de plaats van de besnijdenis gekomen’ in de Schrift voorkwam. Hem werd gevraagd waar de tekst stond. Hij bladerde tevergeefs in de Bijbel. Toen merkte zijn vrouw op: Ik geloof niet dat het in de Bijbel staat, maar in de belijdenis of het doopformulier. De reactie van haar man was kenmerkend: Nou ja, dat is toch eigenlijk hetzelfde.”

Alleen de Schrift heeft gezag

Ook daar, waar men geen officiële belijdenisgeschriften heeft, kunnen commentaren over de Bijbel die plaats innemen. Dit is het geval als men alleen een bepaalde uitleg aanvaard als die komt van een schrijver die men een onbetwist gezag toekent. De uitleg van die schrijver mag juist zijn, hij mag door een zeker gezag worden gekenmerkt, maar hij is geen geïnspireerde schrijver. Als belijdenisgeschriften, van welke kerk of groep ook en in welke vorm ook, ontaarden in een kerkleer met een bindend karakter, moeten ze worden verworpen. Nooit mag aan woorden van mensen officieel gezag worden verleend, een gezag dat naar zijn aard alleen aan de Schrift toekomt.

Dat aan belijdenisgeschriften wel dit gezag wordt toegekend blijkt o.a. uit officiële stukken van de kerk. Daarin komt regelmatig de uitdrukking voor dat een bepaalde leer ‘strijdt (of: strijdt niet) met de

Schrift en de belijdenis'. In krantenartikelen met kerkelijk nieuws en interviews op de radio worden 'Schrift en belijdenis' vaak in één adem genoemd. Dat is een onaanvaardbare gelijkstelling. Alleen de Schrift mag maatstaf van beoordeling zijn. In het licht van de Schrift blijkt dat verschillende artikelen van de geloofsbelijdenis niet juist zijn. Ik heb daarvan in BTB 1 met betrekking tot doop en besnijdenis een voorbeeld gegeven en aangetoond wat niet naar de Schrift is.

Dit voorbeeld (er zouden er meer te noemen zijn) maakt duidelijk dat door het toekennen van gezag aan menselijke geschriften, een foute uitleg van de Schrift voor juist wordt verklaard. Dit is een schok voor iedereen die echt alleen voor het gezag van de Schrift wil buigen. Het is ook niet gering om Gods Woord te verdraaien en vervolgens te verklaren: dit bedoelt God. Je hoort weer het lispelen van de slang en dat te midden van zich orthodox noemende christenen, waarvan velen een oprechte eerbied voor de Schrift hebben. Ik hoop dat deze eerbied zover zal gaan dat ze voor niets anders willen buigen dan alleen voor de Schrift.

Het gezag van Schrift ter discussie

Eind 2001 is in 'evangelisch' Nederland een oude discussie weer opgelaaaid. Twee themanummers van het blad 'Bijbel en Wetenschap' waren gewijd aan de vraag 'Hoe lezen wij de Schrift'. Hiermee hangen samen vragen rondom Schriftgezag en de historische betrouwbaarheid van de Bijbel. Een belangrijk onderwerp in die discussie betreft de 'historische betrouwbaarheid' van Genesis 1-11. Nieuw in deze oude discussie is het onderscheid dat men nu wil gaan aanbrengen tussen 'wat er precies gebeurde' en hoe dat, wat er precies gebeurde, aan ons in de Bijbel wordt verteld. Dus historisch gelooft men in het ontstaan van hemel en aarde, het bestaan van Adam, de zondeval enz., maar of het allemaal precies zo is gebeurd zoals ons op de eerste bladzijden van de Bijbel wordt meegedeeld, dat moeten we nader bekijken.

We hebben altijd wel geloofd, dat de dagen van Genesis 1 dagen van 24 uur waren, maar nader wetenschappelijk onderzoek wijst uit dat het goed mogelijk is dat we te maken hebben met perioden van langere duur. Het is trouwens, volgens een ander artikel in genoemd blad, ook best mogelijk dat we Genesis 1 als een gedicht moeten lezen. En je weet hoe dat met een dichter gaat: die bedient zich van dichterlijke vrijheid. Aan ons de opdracht uit te zoeken, waar hij de werkelijkheid beschrijft en waar hij gebruik maakt van dichterlijke vrijheid. Dit is in het kort wat ik begrijp van de nieuwe verschijningsvorm van de oude discussie.

Wat ik ook begrijp, is dat ik en elke bijbellezer in deze nieuwe manier van het lezen van de Schrift, voor de verklaring van wat er staat afhankelijk zijn van 'mensen die het kunnen weten'. Mensen die taalkunde, biologie en andere takken van wetenschap beoefenen kunnen de 'eenvoudige', niet geschoolde lezer de bedoeling van de bijbeltekst duidelijk maken. Of je zou jezelf in al die verschillende takken moeten bekwalen. Maar zo is het dus niet! Frinsel sr. schreef onlangs in 'De Oogst': 'Leert de Bijbel ons niet dat de Auteur van de grondtekst helemaal de bedoeling niet had om bij wetenschappers in het gevlei te komen?' Zo is het!

Geleerd zonder onderwijs

Van de Heer Jezus werd opgemerkt door mensen die Zijn onderwijs hoorden: *'Hoe is Deze zo geleerd zonder onderwezen te zijn?'* (Joh. 7:15). Zij hadden van Zijn Persoon geen hoge pet op omdat Hij geen diploma op zak had. Hij was niet in de leer geweest bij aanzienlijke schriftgeleerden of op beroemde scholen. Hij was in de leer geweest bij Zijn Vader (Joh. 7:16; Luk. 2:49). Dat maakte het grote verschil uit. Daarom *'stonden zij versteld over zijn leer, want Hij leerde hen als iemand die gezag heeft, en niet als de schriftgeleerden'* (Mark. 1:22).

Zijn discipelen hadden evenmin een 'theologische' opleiding gehad of een bijbelschool doorlopen. Toen zij hun mond openden en vrijmoedig getuigden van de Heer Jezus, merkten de 'theologen' van

die dagen dat de discipelen *‘ongetletterde en eenvoudige mensen waren’ ... en zij herkenden hen dat zij met Jezus waren geweest* (Hand. 4:13).

Paulus was een man die geweldig geleerd was. Hij had het beste onderwijs genoten, was buitengewoon ijverig en blonk uit in het jodendom boven zijn leeftijdgenoten in zijn ijver voor de overleveringen van de vaders (Hand. 22:3; Gal. 1:14). Wat was het resultaat? Dat hij een vervolger van de gelovigen werd en een verwoester van de gemeente. Toen hij tot bekering was gekomen, leerde hij, voorzover die geleerdheid hem verhinderde de Heer Jezus beter te leren kennen, al zijn geleerdheid van nul en generlei waarde te achten *‘om de uitnemendheid van de kennis van Jezus Christus, mijn Heer’* (Fil. 3:8).

Het is niet verkeerd om veel te weten en een goed verstand dat je hebt gekregen te gebruiken. Je bent dat laatste zelfs verplicht. De grote vraag is echter hóe je het gebruikt, waar het je toe brengt.

Letterlijke, historische Adam

Als het verstand gaat heersen over het Woord van God komen er vragen aan de orde zoals ze gesteld zijn in de aangehaalde themanummers van ‘Bijbel en Wetenschap’. Eén van de vragen die worden gesteld, is of de aanname van een letterlijke, historische Adam echt net zo belangrijk is als het geloof in de letterlijke, historische Christus. Maar, zeg ik, als er geen letterlijke, historische ‘eerste Adam’ is geweest, wie garandeert dan dat er wel een letterlijke, historische ‘laatste Adam’ (dat is CHRISTUS) is geweest (1 Kor. 15:45)? De Schrift vormt één geheel en kan niet verbroken worden (Joh. 10:35).

Elke verwijzing in het Nieuwe Testament naar de door God letterlijk en historisch geschapen Adam (bijv. Matth. 19:4) verliest door de gestelde vraag zijn letterlijke en historische betekenis. Een volgende vraag die zich direct opdringt, is of we dan ook wel moeten geloven in een letterlijke en historische zondeval. Het is mij een raadsel hoe

we Adam moeten duiden, als we niet te maken hebben met een letterlijk en historisch persoon. Het is vermetel zulke vragen te stellen. Wat is het nut ervan? Levert het een bijdrage aan de betrouwbaarheid van en de bewondering voor de Schrift? Nee! Integendeel, het stellen van dergelijke vragen zet, wie daarover met zichzelf en anderen in discussie gaat, op het verkeerde been.

Alles in de Schrift is belangrijk, want alle Schrift is van *God*. Wie zou het wagen om bepaalde uitspraken van de '*alleen wijze God*' (Rom. 16:26) met elkaar te vergelijken met het doel uit te maken welke uitspraken belangrijk en welke niet zo belangrijk zijn? Alles in de Schrift is belangrijk, want *alle* Schrift is van God.

Alles is belangrijk

Zeker, ik zie ook wel dat er verschillende onderwerpen in de Schrift aan de orde komen en dat al die verschillende onderwerpen een verschillende reikwijdte en soms ook een verschillend niveau hebben. Maar dat mag mij nooit tot het afwegen van de belangrijkheid ervan brengen. *God* heeft gesproken en *dus* is het belangrijk. Onderwerpen die mij niet rechtstreeks raken, bijvoorbeeld bepaalde voorschriften voor de Joden, zijn net zo belangrijk, als onderwerpen die mij direct aangaan en boeien. Mensen kunnen boeken schrijven en hun boek indelen in meer en minder belangrijke hoofdstukken. De Bijbel is geen polis met de belangrijke dingen in grote letters en de minder belangrijke dingen in kleine lettertjes.

In 'Theologische Verkenningen 3' over 'Het gezag van de Bijbel' las ik in een bijdrage: "Natuurlijk is in de Bijbel niet alles even belangrijk, als we het zo mogen zeggen. Romeinen 7 en 8, 1 Kor. 15, de opstandingsgeschiedenis, de hoofdstukken uit het troostboek van Jesaja, staan dicht bij het centrum van de verkondiging dan b.v. een hoofdstuk uit Ezra of Nehemia. Het haar en de nagels... horen ook bij het lichaam, zo goed als hart en longen. Maar het één is wel van meer belang dan het andere. We zouden intussen niet graag de

minder belangrijke leden missen.” Met deze redenering kan ik niet instemmen.

De leden van het lichaam

De vergelijking tussen de leden van het lichaam deed me denken aan 1 Korinthiërs 12. Eens kijken of daar ook over minder en meer ‘belangrijke’ leden wordt gesproken. Wat staat daar? Er wordt daar in de verzen 22 en 23 gesproken over ‘zwakkere’ leden, ‘minder geëerde’ leden en ook ‘aantrekkelijke’ leden. Over een verschil in belangrijkheid wordt niets opgemerkt. De conclusie in vers 24 en 25 trof me: *‘Maar God heeft het lichaam zo samengesteld, dat Hij aan het mindere overvloediger eer gegeven heeft, opdat er geen verdeeldheid in het lichaam is, maar de leden voor elkaar gelijke zorg dragen.’*

Verder kwam de gedachte bij me op dat je misschien op dezelfde manier naar de teksten van de Bijbel kunt kijken. Elk vers en elk gedeelte dat in de Bijbel staat, heeft zijn betekenis. Dat geldt zelfs voor elke letter en elk letterteken, tot de kleinste toe, zoals we zagen in Mattheüs 5:18. Dat ik van een bepaald vers of gedeelte niet direct onder de indruk kom, dat het voor mij ‘niet zo dicht bij het centrum van de verkondiging staat’, zegt niet iets over het vers of gedeelte, maar over mij! Blijkbaar ben ik er nog niet aan toe de schoonheid en verhevenheid van dit woord ‘in het centrum van de verkondiging’ te zien, dat wil zeggen in verbinding met de Heer Jezus. Hij is immers het centrum van het Woord en behoort het ook te zijn van de verkondiging.

Ezra en Nehemia

In het citaat uit de bijdrage worden Ezra en Nehemia aangehaald als voorbeelden van bijbelgedeelten die niet zo dicht ‘bij het centrum van de verkondiging staan’. Een onterechte bewering. Wie iets meer dan oppervlakkig kennis neemt van deze bijbelboeken, zal zien dat het in Ezra gaat om de herbouw van het altaar en de tempel en in

Nehemia om de herbouw van de muren van Jeruzalem. Ik zou zeggen dat deze boeken juist geweldig aansluiten bij het centrum van de verkondiging. Het gaat daar nota bene om de woonplaats van God te midden van Zijn volk. Hierin is een schitterende heenwijzing te zien naar de Heer Jezus, in Wie God te midden van Zijn volk is komen wonen.

Ik weet heus wel dat alleen het geloof in de Heer Jezus eeuwig leven geeft, want alleen de Heer Jezus kon het werk dat daarvoor noodzakelijk is, volbrengen en dat heeft Hij ook gedaan. Ik heb mijn behoudenis niet aan bijvoorbeeld Adam te danken. Maar daar gaat het niet om als we het hebben over een verschil in belangrijkheid. Het gaat erover hoe we Schrift benaderen en dan is elke uitspraak ervan geladen met goddelijke gezag en goddelijke volmaaktheid en daarom goddelijk belangrijk, ongeacht of ik er iets mee kan of niet.

Geloofskennis en theologie

Om de oude discussie in de nieuwe jas te kunnen volgen, is het, zo wordt gezegd, noodzakelijk het onderscheid te aanvaarden tussen geloofskennis van het hart en de wetenschappelijke verantwoording daarvan met het logisch verstand. Maar waar vind ik in de Schrift enige aanwijzing dat GóD wil dat we de Schrift op die twee manieren benaderen? Zo'n tweedeling is in de Schrift niet te vinden. De Schrift geeft voor een dergelijke tweeledige benadering niet de geringste aanleiding.

De tweedeling in gelovig lezen en wetenschappelijk lezen is een door mensen uitgevonden splitsing. Daarom is het aanbrengen van deze opdeling verwerpelijk. Wat niet uit de Geest is, is uit het vlees en is vijandschap jegens God. De Schrift vraagt gelovige aanvaarding van elke letter die erin staat. Elke jota (de kleinste letter van het Hebreeuwse alfabet) of tittel (het kleinste letterteken) (Matth. 5:18) is door Gods Geest ingegeven en daarom van belang *'om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid'* (2 Tim. 3:16).

Elke studie van de Schrift moet uitgaan van een gelovig, onvoorwaardelijk accepteren van alle historische feiten. Zeker kan een gelovige de Schrift niet leren kennen zonder erover na te denken. Hij zal dat juist graag doen (Ps. 1:2). Maar elke uitkomst van zogenaamd wetenschappelijk onderzoek die twijfel zaait aangaande de historische feiten en daardoor in botsing komt met wat voor het geloof geen vraag is, is voor het geloof verwerpelijk. *‘Wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen’* (2 Kor. 5:7) van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek. *‘Het geloof nu is de zekerheid van wat men hoopt en de overtuiging van wat men niet ziet’* (Hebr. 11:1).

Letterlijk en historisch waar

In genoemd tijdschrift wordt ook de vraag naar letterlijke en historische waarheid ter discussie gesteld. Dat gebeurt in het voetspoor van de vraag naar de belangrijkheid van de aannahme van een letterlijke, historische Adam. Als argument om de vraag naar letterlijke en historische waarheid ter discussie te stellen, krijgt de lezer te horen: die vraag is door mensen bedacht en staat niet in de Bijbel, en wordt in dat Boek ook niet opgeroepen. Mijn reactie: Natuurlijk staan zulke vragen niet in de Bijbel. Voor het geloof zijn dit ook geen vragen. Zulke vragen zijn, aldus het artikel, een totaal verkeerd uitgangspunt, want die suggereren dat we het verleden terug kunnen roepen en kunnen controleren op feitelijk gebeurd zijn. Inderdaad, zeg ik, dat kunnen we niet. En ik voeg er direct aan toe: maar dat hoeven we ook helemaal niet!

Het gaat ons, nietige schepseltjes als wij zijn, niet aan God te controleren of na te rekenen. *‘Door het geloof verstaan wij...’* (Hebr. 11:3). Maar dat is niet de oplossing die in het artikel wordt aangedragen. Hoe ik dan wel met de Bijbel moet omgaan met betrekking tot wat historisch en letterlijk waar is, wordt als volgt samengevat: "Het gezag en de kracht van de Bijbel ligt niet in de bewijsbare foutloosheid van de tekst van het Boek, maar in de merkbare werkelijkheid van het gebeuren in datzelfde boek." Mijn

reactie: Deze formulering geeft stof aan de gedachte dat het niet gaat om de *bewoording* van de Bijbel, maar om de *boodschap* van de Bijbel. Hier verschijnt het silhouet van een oude list van de duivel: het gaat niet om de verpakking, maar om de inhoud. Een oude discussie in een nieuw jasje. Het gaat juist om de woorden. We hebben in de woorden van de geïnspireerde Schrift het voorbeeld, het model, het patroon van de gezonde woorden (2 Tim. 1:13). Daaraan kunnen we ons vasthouden.

Theologie

De tak van wetenschap die de zwaarste wissel trekt op het gelovig en onderworpen aanvaarden van wat de Schrift zegt, is die van de theologie. De ‘theologie’ verbeeldt zich op een wetenschappelijke, verstandelijke wijze met de Bijbel te kunnen bezig zijn, om zo achter de waarheid van Gods Woord te komen. Theologie is een vak geworden dat iedereen met een goed verstand in staat is te beheersen. Hoe het met iemands hart gesteld is, of iemand leven uit God heeft en de Heilige Geest inwonend heeft, komt niet aan de orde bij de inschrijving aan een theologische faculteit. Wie gediplomeerd van de hogeschool komt, kan het weten, bij hem of haar moet je zijn met je vragen over de Bijbel.

Galaten 1:1 geeft echter een duidelijke aanwijzing in dit opzicht. In de aanstelling tot het apostelschap van Paulus heeft geen mens de hand gehad. De gewoonte die in bijna de gehele christenheid heeft postgevat, om mensen op een officiële of officieuze manier in de bediening van enig ambt te stellen of uit te zenden, gaat in tegen de aanwijzingen die de Schrift hier geeft. Een theologische opleiding vindt geen grond in de Schrift. Het is nooit Gods bedoeling geweest op die wijze Zijn Woord aan mensen bekend te maken. Om Zijn Woord uit te leggen heeft de Heer Jezus gaven aan de gemeente gegeven (Ef. 4:11). Deze gaven zijn mensen die Hijzelf in Zijn ‘school’ heeft gevormd. Zij kennen Hem en zijn door hun dagelijkse omgang met Hem bekend geraakt met Zijn gedachten.

Vertalingen

Het zal duidelijk zijn dat er van alle bijbelboeken slechts één origineel handschrift bestaat. Dat is het boek of de brief zoals die van de hand van de schrijver is verschenen. Alles wat daarna als Bijbel is verschenen, is ontstaan door overschrijven (later: drukken) en vertalen. Alleen wat origineel geschreven is, is geïnspireerd. In het overschrijven, drukken en vertalen kunnen fouten geslopen zijn. Nooit zijn dat fouten geweest waardoor de boodschap van de Bijbel onduidelijk is geworden. Van de originele handschriften is niets meer aanwezig. Onderzoek naar handschriften heeft althans tot nu toe niet zoiets opgeleverd.

De Bijbel die we vandaag hebben is een vertaling van de oudste overschrijvingen die zijn gevonden, die dus zo dicht mogelijk bij het origineel liggen. Door onderzoek en opgravingen worden soms stukken tekst ontdekt die nog net weer wat ouder en mogelijk nog weer wat betrouwbaarder zijn. Hierdoor is het mogelijk dat een bepaald woord in een nieuwere vertaling vervangen wordt door een ander, meer oorspronkelijk woord.

Daar komt nog bij dat ook onze hedendaagse taal een ontwikkeling heeft doorgemaakt en zal blijven doormaken. Daardoor kan het nodig zijn om bepaalde woorden uit de oorspronkelijke tekst door een ander woord met dezelfde betekenis in de hedendaagse taal te vertalen. Als godvrezende mannen en vrouwen zich hiermee bezig houden, zal er aan de bedoelingen van God met Zijn Woord niet te kort worden gedaan.

NBV (Nieuwe Bijbelvertaling)

In dit verband is het nodig te waarschuwen voor de Nieuwe Bijbelvertaling. Het oogmerk ervan is 'een vertaling te bieden die in de eerste helft van de komende eeuw [2001-2050] de standaardeditie kan worden in het hele Nederlandse taalgebied.' Dat klinkt indrukwekkend, en vanuit menselijk oogpunt bezien is het dat

ook. Maar als ik lees hoe de vertaling tot stand is gekomen, kan ik niet anders dan van een vermindering van Gods Woord spreken. Het heeft de pretentie een letterlijke vertaling uit de grondtekst te zijn, maar het is een compromisvertaling. Voorbeeldje: In de commentaren in de krant over de vertaling van de naam van God die in deze uitgave gebruikt zou moeten worden, stond dat het uiteindelijk toch 'Heer' is geworden. Het had evengoed 'de Eeuwige' of nog veel erger een onpersoonlijke naam kunnen worden. 'Heer' is per slot in onze huidige maatschappij uit den boze en wordt als vrouwonvriendelijk ervaren. Er hebben feministisch denkende vertalers aan de vertaling deelgenomen. Dat geeft te denken.

Maar ik struikel ook over het vertaalprincipe. In de toelichting vertelt de commissie hoe men is omgegaan met een bepaalde spanning die er volgens hen is tussen wat de [grond]tekst aanbiedt enerzijds en wat 'normaal Nederlands' is anderzijds. Als voorbeeld wordt genoemd Jona 4:11. Ik citeer: "Daar komt een heel simpel verschil tussen beide talen naar voren: in het Hebreeuws staat er letterlijk 'die niet [het verschil] weet tussen zijn rechterhand en zijn linkerhand'. In het Hebreeuws is de gewone volgorde dus rechts-links, in het Nederlands is dat echter andersom. Vandaar de vertaling: 'die het verschil tussen links en rechts niet eens kennen.'" Zulke dingen vind ik heel erg: als God iets heeft laten neerschrijven, dat dan zomaar, uit puur praktische overwegingen veranderen en weergeven zoals dat ons het beste uitkomt. Dat noem ik het verminken van Gods Woord. Daar heb ik geen enkel respect voor, ik verwerp het.

Als je wilt vertalen dan moet je recht doen aan wat er is gezegd, al zou ons dat nog zo ouderwets of cultuurvreemd lijken. Het is bij mensen al ongepast om woorden te verdraaien, laat staan bij God. Dit is des te meer arglistig omdat er in de toelichting staat: "Respect voor de tekst betekent de tekst weergeven zoals hij is, in al zijn bijzonderheden." Wat dat betreft zijn de samenstellers van 'Het Boek' zo eerlijk om hun weergave van de Bijbel geen vertaling van de Bijbel te noemen, maar een parafraze, dat is een verklarende omschrijving.

Tijdgebonden

Naast het leveren van een ondeugdelijke vertaling is ook het tijdgebonden verklaren van bijbelgedeelten een effectief middel om de Bijbel te ontcrachten. Met tijdgebondenheid bedoel ik hier dat men van sommige gedeelten verklaart dat die hun tijd hebben gehad. Voor vandaag zouden ze niet meer gelden. Wat Paulus in 1 Korinthiërs 11:1-16 schrijft over de verhouding tussen man en vrouw, gold, zo zegt men, voor toen.

Zeker, er is in de Bijbel sprake van onderwerpen die je 'tijdgebonden' zou kunnen noemen. Maar de Bijbel geeft dat dan ook zelf duidelijk aan. Zo is er een onderscheid te zien tussen een tijdperk onder de wet en een tijdperk onder de genade (Joh. 1:17; Rom. 6:14). Met die bepaalde tijdperken hebben weer bepaalde voorschriften te maken die voor die tijd gelden. Die voorschriften zullen we moeten bekijken naar de betekenis die zij hadden in de tijd waarvoor ze gelden. Tevens zullen we aan de Heer vragen wat ze voor ons nu in deze tijd betekenen. Maar dat is heel wat anders dan zeggen dat we er niets meer mee te maken hebben. Ze behoren tot 'alle Schrift' en zijn dus 'nuttig' (2 Tim. 3:16).

Tegenstrijdigheden

Wat ook nog wel eens als wapen in de strijd tegen de Bijbel wordt gebruikt, is het wijzen op tegenstrijdigheden. Die tegenstrijdigheden kunnen op twee manieren gebracht worden. In de eerste plaats kan de uitkomst van wetenschappelijk onderzoek (natuurkundig en geschiedkundig) in strijd (lijken te) zijn met bijbelse uitspraken. Ik heb daar al iets van gezegd, maar ik voeg er hier nog wat aan toe. Als er zogenaamd weer een tegenstrijdigheid wordt ontdekt, is dat meestal om triomfantelijk het ongelijk van de Bijbel aan te tonen. Overigens heeft nader onderzoek vaak uitgewezen dat de Bijbel toch gelijk had. Maar waar het me om gaat, is dat niemand eraan denkt om in gewone boeken te zoeken naar tegenspraak. Dat doet men wel met

de Bijbel, omdat men erdoor veroordeeld wordt. Zo ging het ook met het levende Woord, de Heer Jezus (Luk. 20:20).

In de tweede plaats kan er gewezen worden op (vermeende) tegenstrijdigheden tussen bijbelgedeelten onderling. Inderdaad ontdek je bij een vergelijking van dezelfde geschiedenissen in Samuël en Koningen enerzijds en Kronieken anderzijds enkele keren een verschil in getallen. In bepaalde gevallen wordt, na even doorlezen en rustig vergelijken, duidelijk dat er sprake is van een overschrijffout. Verschillen waar je niet uitkomt, kun je laten rusten.

Ik wil je op nog één opmerkelijk verschil wijzen. In Spreuken 26: 4 staat dat je een zot niet naar zijn dwaasheid moet antwoorden en in het volgende vers staat dat je het wél moet doen? Ook hier moet je je niet van de wijs laten brengen. De reden waarom je het in het ene geval niet en in het andere geval wel moet doen staat erachter. Het hangt af van de omstandigheden. Soms moet je het niet doen, want anders zou je hem gelijk worden. Soms moet je het wel doen, want anders gaat hij te veel van zichzelf denken. In het ene geval gaat het dus om jou, in het andere geval om de dwaas. Ik wil er maar mee aangeven dat je niet onder de indruk hoeft te komen van de (vermeende) verschillen waarmee bijbelcritici komen aanzetten.

6. WAAROM DE BIJBEL LEZEN?

De Bijbel is voedsel

De Bijbel is voedsel, geestelijk voedsel wel te verstaan. Om geestelijk te groeien is het noodzakelijk erin te lezen. De Heer Jezus heeft gezegd: *‘Niet van brood alleen zal de mens leven, maar van alle woord dat door de mond van God uitgaat’* (Matth. 4:4). De Bijbel lezen is ook belangrijk voor je opvoeding. Je leert erdoor hoe je je als christen behoort te gedragen, hoe je kunt leven als een ‘mens Gods’. Je kennis neemt toe en je leert het Woord van God te gebruiken in het leven van elke dag. Anders gezegd: naast het nuttigen van de Schrift als voedsel, is de Schrift belangrijk voor onderwijs en leiding. Zonder kennis van wat het Woord leert, kom je gemakkelijk tot verkeerde leerstellingen.

Een verkeerde leerstelling die veel voorkomt in de christenheid is het laten samengaan van wet en genade. Men meent de wet te moeten houden en denkt dat de genade daarbij helpt. Maar de Schrift leert een duidelijk onderscheid tussen wet en genade. Ze zijn niet met elkaar te vermengen.

Voor het lezen van de Bijbel ben je afhankelijk van de leiding van de Heilige Geest. De Heilige Geest leidt in de hele waarheid (Joh. 16:13). Het Oude Testament is vooral voor Israël, het Nieuwe Testament voor de gemeente. Maar het zou een fatale vergissing zijn, te menen dat het Oude Testament niets nuttigs voor de christen te bieden heeft. Bij ijverig onderzoek zul je op elke bladzijde voedsel, vertroosting, waarschuwing, vermaning vinden. En wanneer het licht van het Nieuwe Testament erop valt, zul je in de verschillende beelden van het Oude Testament verheven waarheden ontdekken. Lees bijvoorbeeld eens Leviticus 1-7. Daar gaat het over de offers. Lees dan de brief aan de Hebreëen eens. Dan ontdek je dat al die offers iets laten zien van het ene grote offer van Christus. Het Oude

Testament staat vol over Christus. Weet je nog?: *'De Schriften... die zijn het die van Mij getuigen'* (Joh. 5:39).

Variatie

Het voedsel is zeer gevarieerd, wat ook nodig is voor gezonde groei. Het blijft niet alleen bij melk. De geschiedenis van het volk Israël, alles wat dit volk is overkomen, dient tot onze waarschuwing (1 Kor. 10:6, 11). In de Psalmen vinden we veel vertroosting als we in beproeving zijn. Alles, ook wat in het Oude Testament staat, is tot ons nut: *'Alle Schrift... is nuttig'* (2 Tim. 3:16).

Voor het Nieuwe Testament geldt hetzelfde. Ook daar wordt veel en gevarieerd voedsel gevonden. Neem de evangeliën. Waarom vier? Omdat één evangelie niet voldoende is om de heerlijkheid van de Heer Jezus te beschrijven. Elk evangelie beziet Hem vanuit een bepaald oogpunt: Mattheüs ziet in Hem de Messias, Markus beschrijft Hem als Profeet en Knecht, Lukas belicht Hem als Mens, Johannes stelt Hem voor als God. Ook de brieven bieden een verscheidenheid aan voedsel, inspelend op de verschillende toestanden waarin een ziel zich kan bevinden.

Er is geen enkel deel van de Schrift waarvan we kunnen zeggen: ik heb u niet nodig (vgl. 1 Kor. 12:21), omdat alles verwijst naar of in verbinding staat met Christus. En Hem heb je nodig om je leven van elke dag te leven. Kijk naar Hem, hoe Hij alles deed en je leert hoe jij kunt leven. Het leven van de christen op aarde wordt in de Bijbel vergeleken met het leven van het volk Israël in de woestijn. Hoe je op aarde, te midden van allerlei verschillende omstandigheden, moet leven, kun je leren van de Heer Jezus. Als je in de evangeliën leest, zie je hoe de Heer Jezus dat deed. Je voedt je met Hem, zoals de Israëlieten zich voedden met het manna in de woestijn (Joh. 6:31-35, 49-51).

Zo kan het hele Woord jouw voedsel zijn. Jeremia zegt het zo: *'Zo vaak uw woorden gevonden werden, at ik ze op, uw woord was mij tot vreugde en blijdschap mijns harten'* (Jer. 15:16).

De uitwerking van het Woord

Het lezen van de Bijbel mag geen theoretische bezigheid zijn. Er zijn mensen die de Bijbel lezen als een interessant boek, waarvan je sommige verhalen best eens kunt gebruiken. De directeur van het bedrijf waar ik werkte, kwam eens bij me met een vraag over de Bijbel. Hij had wel eens gehoord dat er in de Bijbel onaardige dingen over tollenaars staan. Of ik wist waar dat stond. Dat wilde hij lezen om het te gebruiken in een college dat hij aan de universiteit in Leiden moest geven en waarin ook belastingambtenaren aan bod kwamen. Zo gebruikte hij ook wel eens iets van Shakespeare of een ander figuur of geschrift uit de wereldliteratuur wat paste bij het college dat hij moest geven. Daar schaarde bij de Bijbel ook onder. Hij misbruikte de Bijbel voor zijn eigen doel. Maar daar heeft God de Bijbel niet voor gegeven. [Ik heb hem kunnen vertellen dat juist tollenaars de toevlucht namen tot de Heer Jezus (Matth. 9:10; Luk. 15:1.)]

Wie de prediking over God heeft aangenomen, heeft dat aangenomen *'niet als een woord van mensen, maar, zoals het waarlijk is, als Gods woord, dat ook werkt in u die gelooft'* (1 Thess.2:13). De Bijbel *doet* iets in iemand die erin gelooft. En dat niet alleen. Als God spreekt, gebeurt er altijd iets! *'Alzo zal mijn woord, dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn; het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen, waartoe ik het zend'* (Jes. 55:11).

Wat in Hebr. 4:12, 13 staat, is maar al te waar: *'Want het woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot verdeling van ziel en geest, zowel van gewrichten als van merg, en oordeelt de gedachten en overleggingen van het hart. En geen schepsel is voor Hem onzichtbaar, maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem met Wie wij te doen hebben.'* De krachtige uitwerking van het Woord wordt prachtig geïllustreerd door de wijze waarop de Heer Jezus in Mattheüs 4:1-10 de satan ermee verslaat. Het is een voorbeeld hoe jij de vijand met

het Woord kunt verslaan als hij jou aanvalt om je tot zonde te verleiden. Weersta hem (met een tekst uit het Woord) en hij zal van je vluchten (Ef. 6:10-20; Jak. 4:7; 1 Petr. 5:9, 10).

Nuttig

Aan het slot van dit boekje wil ik nog een vers met je bekijken dat al enkele keren is aangehaald. Het is best de moeite waard er wat meer aandacht aan te geven omdat daarin staat wat het nut is van het Woord van God. Zo staat het er immers: *‘Alle Schrift is door God ingegeven en nuttig om te leren, te weerleggen, te verbeteren en te onderwijzen in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen is, tot alle goed werk ten volle toegerust’* (2 Tim. 3:16, 17). Dit woord ‘nuttig’ heeft de betekenis van ‘ondersteuning’, ‘hulp’, ‘voordeel’. Dit sluit aan op wat ik in het begin van dit boekje zei, dat ik je graag iets wil vertellen over enkele ‘middelen’ die je kunnen helpen in het groeien in je geloof. Dat de Bijbel zo’n bij uitstek geschikt middel is, daarvan zul je na het lezen van dit boekje wel overtuigd zijn geraakt, als je dat al niet was. Als een onderstreping kijken we nog een keer naar de tekst om te zien waarvoor de Schrift nuttig is en wat het doel is. Alle Schrift is nuttig om te:

Leren.

De Schrift leert de gelovige wie God is, wie de Heer Jezus is, wie de mens is. De Schrift leert over tal van onderwerpen, zoals zonde, verlossing, de waarde van het bloed van Christus, de gemeente, heiliging, de toekomst, enz. Het is belangrijk om de Schrift te lezen om deze onderwerpen te leren kennen. Ik heb er al op gewezen dat je bij je studie van de Schrift hulp nodig hebt en dat de Heer Jezus daarvoor gaven heeft gegeven. Je kunt van deze gaven gebruik maken door samenkomsten te bezoeken en in goede bijbelcommentaren te lezen.

Het bestuderen van de Schrift om ‘de leer’ te kennen heeft als bijkomend effect dat je je niet vlug zult laten meeslepen door je

gevoelens. In de christenheid zijn nogal wat stromingen die drijven op gevoelens. Het gaat in zulke bewegingen meer om wat je *ervaart*, dan om wat je leest in de Bijbel.

Er is een ander gevaar waarop je moet letten als je graag de leer van de Schrift wilt leren kennen. Dat gevaar is dat je je beperkt tot een leerstellig begrijpen van de Schrift, zonder je aan de levende kracht ervan over te geven. Dan ben je te vergelijken met iemand die het water van een stromende beek in een bak doet waardoor het volkomen tot stilstand komt. Dat kan de uitwerking zijn als je allerlei samenkomsten afloopt en bijbelcommentaren verslindt, zonder dat je hart het Woord in zich opneemt. Het blijft beperkt tot verstandelijke kennis.

Het tegenovergestelde gevaar is, te zeggen dat al die bijbelstudie maar niets is, dat het alleen om praktisch christendom gaat. Maar hoe is praktisch christendom denkbaar, als je niet weet *wat* je in praktijk moet brengen.

De eerste uitwerking van gezonde bijbelstudie zal zijn dat je God dankt voor alles wat je uit de Schrift hebt mogen leren. Prijs en aanbid Hem voor elke leer die je ontdekt. Vervolgens houdt gezonde bijbelstudie ook in dat alles wat je uit de Schrift hebt mogen leren, invloed zal hebben op de praktijk van je leven.

Weerleggen.

De Schrift geeft je een machtig wapen in handen om valse beweringen te weerleggen. Je ziet in Mattheüs 4:1-10 hoe de Heer Jezus beweringen van de duivel door middel van aanhalingen uit de Schrift weerlegt. De duivel kan tot je komen in de gedaante van je godsdienstleraar, of van iemand die aan je deur komt, of van een vooraanstaand figuur in de christenheid. Ze kunnen, net als de duivel, ook zeggen, 'er staat geschreven'. Dan moet je weten hoe je hen moet weerleggen. Let eens op hoe de Heer Jezus te werk gaat als Hij door de duivel wordt verzocht. Op elke uitdaging antwoordt de Heer

Jezus eenvoudig met *'er staat geschreven'* (Matth. 4:4, 7, 10). Na drie keer uit de Schrift te hebben geciteerd gaat de duivel er vandoor.

De manier waarop de Heer Jezus te werk gaat, is een voorbeeld om na te volgen. Hij heeft de duivel niet met goddelijke macht weggejaagd, maar door gebruik te maken van het middel dat ook jou ter beschikking staat. Daarvoor moet je wel bijbelteksten paraat hebben. Je moet je oefenen in het gebruik ervan. Heb je wel eens gehoord van *'memoriseren'*? Daarmee wordt bedoeld het uit je hoofd leren van bijbelverzen. Doe dat zoveel je maar kunt. Het komt niet aan op het winnen van een debat. Een debat met de duivel verlies je altijd. Je moet niet discussiëren, maar het *Woord zelf* laten spreken.

Ook voor het weerleggen van je eigen verkeerde gedachten is het belangrijk dat je de Schrift leest. Gedachten die bij je kunnen opkomen, waarvan je weet dat ze niet goed zijn, kun je met de Schrift weerleggen. Een man vertelde hoe hij aangevallen werd door zondige gedachten die met zijn vroegere leven in de zonde verband hielden. Ik adviseerde hem een tekst op te zeggen, zodra die gedachten kwamen. In een volgend gesprek vertelde hij hoe hij Psalm 23:1 had opgezegd toen hij weer last van die zondige gedachten kreeg. En, vroeg ik hem hoopvol, was je er toen vanaf? Nee, antwoordde hij, maar ik zei een andere tekst op die ik kende. Maar ook toen waren die gedachten niet weg. Maar, zei hij, toen ik in mijn geheugen zocht naar een derde tekst, merkte ik dat de overwinning was behaald. De gedachte was weg. Zo zie je dat je niet zomaar moet opgeven. Bij de Heer Jezus probeerde de duivel het tenslotte ook drie keer.

Verbeteren.

Je mag weten dat je een kind van God bent en dat je voor God volmaakt bent in de Heer Jezus. Je bent *'aangenaam gemaakt in de Geliefde'* (Ef. 1:6). Aan je positie voor God valt niets te verbeteren. Dat wil echter niet zeggen dat je leven op aarde ook volmaakt is. Iedereen die eerlijk is, zal dat inzien. Hoe voortreffelijk iemands leven als christen ook kan zijn, de persoon in kwestie zal erkennen dat er

dingen zijn, waarin hij tekort schiet. Alleen de Heer Jezus heeft op aarde volmaakt geleefd.

Iedere christen heeft verbetering nodig. Soms gaat een christen een weg of doet hij dingen die niet goed zijn, zonder zich dat bewust te zijn. Door het biddend lezen van de Schrift zal hij dat ontdekken. Hij wil immers graag de wil van God doen? God spreekt tot hem in de Schrift en helpt hem zo de juiste weg te vinden of te doen wat juist is.

Verbeteren kan ook betekenen dat er nog iets ontbreekt. Een voorbeeld daarvan vind je in wat Paulus aan de Filippiërs schrijft. Hij prijst hen uitbundig voor hun inzet en geloof en ook voor hun liefde voor hem (Fil. 1:3-7). Zegt hij dat de Filippiërs nu lekker achterover kunnen leunen, dat ze tevreden kunnen zijn over hun houding? Nee, hij zegt hun dat hij voor hen bidt dat hun liefde *'nog meer en meer mag overvloeien in kennis en alle inzicht, om te beproeven wat het beste is'* (vs. 9, 10). Wat de Filippiërs deden was goed, maar het ging Paulus om het 'beste'. In Filippiërs 2:1 somt hij een aantal goede dingen van de Filippiërs op. In vers 2 geeft hij aan wat er verbeterd kan worden.

Het is levensgevaarlijk om tevreden te zijn met jezelf, alsof er niets te verbeteren zou zijn. In de spiegel van het Woord zie je dat het altijd nog beter kan. De aansporing tot verbetering is niet bedoeld om je te ontmoedigen, maar juist om je moed in te spreken. De bedoeling is niet om je prestatiegericht, maar 'Christusgericht' te maken. En wie van allen die zich op Hem richten, durft te zeggen dat er niets meer te verbeteren valt?

Onderwijzen in de gerechtigheid.

Het gaat hier niet om het leren kennen van de gerechtigheid van God. Dat ziet op het rechtvaardig handelen van God op grond van het offer van de Heer Jezus. Door het bloed van het Lam kan God de zonden vergeven van allen die hun zonden belijden: *'Het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde.'* ... *'Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te*

vergeven' (1 Joh. 1:7, 9). In deze enkele regels heb ik je iets verteld over de leer van de Schrift over gerechtigheid. Dat betreft je positie voor God.

Maar bij *'onderwijzen in de gerechtigheid'* gaat het niet om de leer. Het sluit natuurlijk aan op de leer, staat ermee in verband, maar gerechtigheid wordt hier gezien met het oog op de praktijk. Waar het hier om gaat, is dat jij leeft in overeenstemming met je positie. Daarvoor heb je onderwijs nodig. Je moet worden *'getraind'* of *'opgevoed'* in de gerechtigheid. Die training of opvoeding onderga je als je de Bijbel leest. Je krijgt dan onderwijs hoe je gedrag behoort te zijn tegenover God en mensen. Je wordt erin getraind om God te geven waar Hij recht op heeft. Je krijgt er ook les in hoe je je naaste moet geven waar die recht op heeft. In het woord *'gerechtigheid'* ligt eigenlijk het hele christelijke leven opgesloten.

Doel

'Opdat de mens Gods volkomen is, tot alle goed werk ten volle toegerust.' Voor minder ga je niet als je de Bijbel leest. De Schrift wil jou tot een *'mens Gods'* vormen. Het is de moeite waard om eens na te gaan wie er in de Bijbel allemaal *'mens Gods'* wordt genoemd. Je zult ontdekken dat het allemaal mensen zijn die in geestelijk donkere tijden voor de belangen van God opkwamen. Zij hebben Hem vertegenwoordigd tegenover mensen die van Hem afweken.

Als in de samenleving en ook in de christenheid steeds minder rekening met God wordt gehouden, laat een *'mens Gods'* in zijn of haar leven zien dat God er is en hoe Hij is. In zo'n mens worden de eigenschappen van God zichtbaar. God openbaart Zich door hem of haar heen. God gebruikt daarvoor mensen die op niets anders dan op de Schrift steunen. *'Mens Gods'* is een eretitel. De eeuwige, almachtige God verbindt Zich met een zwak, sterfelijk mens, als deze zich door de Schrift wil laten vormen.

De ware mens Gods op aarde was de Heer Jezus. Hij liet als Mens alle eigenschappen van God op volmaakte wijze zien, te midden van een

volk dat God de rug had toegekeerd. Op Hem ga je lijken naarmate de Schrift meer voet aan de grond in je hart krijgt. De Schrift vormt je naar zijn model. De Schrift maakt een 'mens Gods' volkomen, brengt hem of haar tot volle rijpheid. Dat betreft de persoon. De Schrift geeft 'de mens Gods' ook alles wat nodig is om 'alle goed werk' te doen.

Als jij een 'mens Gods' wilt zijn, word je niet toegerust voor je taak door een academische opleiding. De toerusting voor het werk dat je opgedragen krijgt, vindt je in de Schrift. Ik hoop vurig dat je ernaar verlangt een 'mens Gods' te zijn. Dan zul je in de Schrift alles vinden wat aan je verlangens beantwoordt.

[Binnenzijde omslag achterkant]

In de serie **Back To Basics** zijn verschenen:

BTB 1 Bekering en doop

BTB 2 Getuigen

Boeken van dezelfde schrijver die je verder kunnen helpen in de groei van je geloof:

De brief aan de Romeinen, een verklaring van Paulus' brief speciaal voor jou (Rotsvast deel 1) (ISBN 90-6353-225-3)

De eerste brief aan de Korinthiërs, een verklaring van Paulus' brief speciaal voor jou (Rotsvast deel 2) (ISBN 90-6353-224-5)

De tweede brief aan de Korinthiërs, een verklaring van Paulus' brief speciaal voor jou (Rotsvast deel 3) (ISBN 90-6353-244-X)

Vrij! Een verklaring van Paulus' brief aan de Galaten (Rotsvast deel 4) (ISBN 90-74319-416)

Richteren Actueel (ISBN 90-74319-30-0)

Hosea Actueel (ISBN 90-64510-69-5)

Joël Actueel (ISBN 90-64510-70-9)

[Achterkant]

Back To Basics 3 gaat over de Bijbel. De Bijbel heeft altijd op grote belangstelling mogen rekenen. Hij is letterlijk te vuur en te zwaard bestreden, maar ook vol vuur verdedigd. Deze 'Basic' is bedoeld je de grote kwaliteiten van de Bijbel te laten zien. Dat is (opnieuw) nodig, hoewel het lijkt op het opsommen van de kwaliteiten en de kracht van een leeuw die ook voor iedereen duidelijk moeten zijn. De kwaliteiten van de Bijbel zijn trouwens onmogelijk uitputtend te geven. Hoe meer je met de Bijbel bezig bent, des te meer raak je onder de indruk van de onmetelijke hoogten, de onpeilbare diepten en de onbegrensde vergezichten die de Bijbel bevat. Tegelijk is wat de Bijbel zegt zo intens dichtbij en direct toepasbaar. Ontdek het zelf! Ik hoop van harte dat dit boekje jou stimuleert de Bijbel te gaan lezen en lezen en lezen en ... *'Want dit is voor u geen ledig woord, maar dit is uw leven'* (Deut. 32:47).

Oude Sporen 2008

